

Rovviltnemnda i region 6
c/o Fylkesmannen i Nord-Trøndelag
Postboks 2600
7734 Steinkjer
e-post til: fmntpost@fylkesmannen.no

1. november 2016

Deres ref.: 2016/4445

Innspill til ny forvaltningsplan for rovvilt i region 6

WWF-Norge viser til melding om oppstart av arbeidet med revidering av forvaltningsplan for store rovdyr i rovviltregion 6 Midt-Norge (Møre og Romsdal, Nord-Trøndelag, Sør-Trøndelag), og vil med dette komme med noen generelle innspill knyttet til hva vi mener er nødvendig for å bedre forholdene for rovdyr i regionen.

Jerven trenger bedre livsforhold

Det er en utfordring i dag at nesten ingen høvfjellsområder i Norge har en intakt natur med alle naturlig hjemmehørende større pattedyr. Jerv, villrein og fjellrev er eksempler på slike arter. Det er derfor viktig at revisjonen av forvaltningsplanen legger opp til at prioritert forvaltningsområde for jerv sikrer at dette inkluderer de få områdene der villrein og jerv forekommer, eksempelvis Forollhogna. Med hensyn til sykdommer på frittlevende hjortevilt slik som Chronical waste disease (CWD), er det fordelaktig å kunne ha større rovdyr til stede for å sikre en balanse i systemet ved å ta ut syke dyr.

Om vi ser på [forskriften om verneplan for Forollhogna nasjonalpark](#), er formålet med vernet:

- å bevare et stort, sammenhengende og i det vesentlige urørt fjellområde,
- å bevare i naturlig tilstand landskapsformer og det biologiske mangfoldet med en variert vegetasjon med stort innslag av kravfulle plantearter og et rikt dyreliv med en høyproduktiv villreinstamme,
- å verne om kulturminner og kulturlandskapsinnslag.

Ut fra et økologisk perspektiv, og for å oppfylle formålet med vernet av nasjonalparken, er det derfor ikke tilrådelig å ta ut Forollhogna som prioritert område for jerv. I stedet bør det søkes mer bruk av tiltak som gjør det mulig å ha både jerv og beitedyr i området, som tidligere nedsanking, bruk av beredskapsarealer, og mer bruk av storfe på bekostning av sau.

I tillegg er det avgjørende at det sikres en bedre spredningskorridor mellom de ulike delene av jervebestanden i Sør-Norge. Den sørvestnorske delen av jervestammen er, slik det er lagt opp i dag, til dels isolert – noe man ser gjennom genetiske studier. Ved en revisjon må det derfor

sørger for at jerven enklere kan bevege seg mellom de ulike delene av forvaltningsområdet, inkludert gjennom samarbeid med tilliggende forvaltningsregioner.

Brunbjørnen er langt fra målet

Det regionale bestandsmålet for brunbjørn i region 6 er tre årlige ungekull. I 2015 var man under halvparten av dette (1,4 – rundes nedover til 1). Dagens yngleområde er ikke tilstrekkelig i seg selv, og det må eksempelvis søkes samarbeid med region 5 for å sikre korridorer for bjørn som vandrer inn i Norge fra de to kjerneområdene på svensk side. Som Norsk Institutt for Naturforskning (NINA) [viser til i sin rapport](#), er det ikke tilrådelig å forsøke å flytte dagens forvaltningsområde i Nord-Trøndelag. Den nye forvaltningsplanen må i tillegg komme med konkrete tiltak om hvordan det regionale bestandsmålet for brunbjørn skal nås, og hvordan dette kan kombineres med tiltak som gjør at tap av beitedyr ikke øker.

Vennlig hilsen
WWF-Norge

Sverre Lundemo sign.
Rådgiver naturmangfold
slundemo@wwf.no